

โอวาท

บัณฑิตที่รัก

บัดนี้ ท่านเป็นบัณฑิตแห่งวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจโดยสมบูรณ์แล้ว

วันนี้ เป็นวันของท่านทั้งหลาย

เป็นวันแห่งความสำเร็จ เพราะท่านได้ใช้ความพยายาม

เป็นวันแห่งชัยชนะ เพราะท่านได้ชนะตัวท่านเอง และชนะต่อมารผจญทั้งหลาย

เป็นวันแห่งความสัมฤทธิ์ผลของความปรารถนา และความฝันที่ท่านเคยใฝ่ฝันมา

ครั้งหนึ่ง

ท่านมาถึงวันนี้ด้วยความชื่นชม เพราะความสามารถและการรู้จักทำงานหนัก รู้จักอดเปรี้ยวไว้กินหวาน

และอย่าลืมว่า

ท่านมาถึงวันนี้ได้เพราะบิคาบาราคาของท่าน เพราะครูบาอาจารย์และเพื่อนร่วมรุ่น

ในนามของวิทยาลัย ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีและปรารถนาจะเห็นวันแห่งความสำเร็จเช่นนี้ เป็นของท่านต่อไปอีกในอนาคต

วันนี้ เป็นวันสิ้นสุดของการเริ่มต้นที่ท่านได้เริ่มไว้เมื่อหลายปีก่อน

ในขณะเดียวกัน

วันนี้เองก็เป็นวันเริ่มต้นของชีวิตใหม่ด้วย

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอให้คติเตือนใจท่านทั้งหลาย ดังนี้

ถ้าท่านปรารถนาที่จะศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้นไป ท่านทราบหรือไม่ว่า หน้าที่ของท่านคือการแสวงหาสัจธรรมความจริงของชีวิตโดยอาศัยวิทยาการความรู้ที่ท่านจะได้รับและค้นพบ

ถ้าท่านปรารถนาที่จะทำงานหาเลี้ยงชีพ ท่านแน่ใจหรือว่าท่านมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการทำงาน? ท่านมีปรัชญาของการทำงานหรือยัง?

ท่านทราบหรือไม่ว่า:

- งานคือการสร้างสรรค์ งานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ชีวิตมนุษย์ในโลกนี้จะได้
ความหมาย ถ้ามนุษย์ไม่มีอะไรทำ เพราะในการทำงานนั้นมนุษย์จะมีส่วน
จรรโลงสังคมโดยผลงานของเขา และเขาจะมีส่วนทำให้การสร้างสรรค์
โลกนี้สมบูรณ์ขึ้น
- งานมีคุณค่าในการปลดปล่อยมนุษย์ให้หลุดพ้น จากความเห็นแก่ตัว ความ
เกียจคร้านและอบายมุขทั้งปวง ค่านิยมเก่า ๆ ที่ว่า คนมีบุญวาสนาสูงคือ
คนนั่งกินนอนกินนั้น เป็นความคิดที่ไม่เอื้อต่อการหลุดพ้น
- งานเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับมนุษย์ มิใช่เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์จะหาความชื่นชมและ
ความสำเร็จจากงานเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะว่าในการทำงานนั้น
มนุษย์จะมีโอกาสแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง และพัฒนาบุคลิก-
ภาพของตนให้บรรลุถึงความครบครันทั้งในความสำเร็จและความผิพิหวัง นี้
คือ Fulfilment ของชีวิต

เพราะฉะนั้น ในการทำงานท่านจะต้องมีวัตถุประสงค์ มีเป้าหมาย และอุดม-
การณ์ของชีวิตเป็นหลักเสมอ และงานที่ท่านทำนั้นจะทำให้ชีวิตของท่านมีความหมาย

ผู้ที่หลีกเลี่ยงการทำงานเห็นการทำงานเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ เขาผู้นั้นจะสูญเสียบุคลิก-
ภาพจากการทำงาน และในไม่ช้า งานนั้นจะเป็นเสมือนดังสิ่งที่ยึดเขา ทำให้เขากลาย
เป็นบุคคลที่ไร้ค่า

ท่านทราบหรือไม่ว่า:

ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน มนุษย์ทุกคนต้องทำงานไม่ว่าเขาผู้นั้นจะอยู่ในสภาพ
เช่นใด มนุษย์ทุกคนรวมทั้งคนเจ็บ คนป่วย คนพิการ* จะพบสัจธรรมเมื่อเขาทำงานด้วยความ
เต็มใจ เต็มความสามารถตามสมรรถภาพของตน และเพื่อคุณค่าของชีวิตที่สูงกว่า

งานทุกชนิดที่สุจริตมีเกียรติและศักดิ์ศรี วันหนึ่งขณะที่พระเจ้าโนเลียนมหาราช
กำลังดำเนินไปตามทางสนทนาวิสาสะกับโจเซฟิน ผู้ซึ่งจะเป็นแม่ในอนาคตของพระองค์
บังเอิญมีชายขายถ่านเข็นรถถ่านสวนทางมา โจเซฟินหยุดแสดงความไม่พอใจและทำที่จะให้
ชายขายถ่านเข็นรถหลักทางให้กับหล่อน แต่พระเจ้าโนเลียนกลับดึงมือของหล่อนและพูดว่า
"จงหลักทางให้ผู้ทำงานหนัก" โดยนัยนี้ มนุษย์ต้องให้เกียรติแก่ผู้ทำงานไม่ว่างานนั้นจะต่ำ-

ด้อยสภาพในสายตาของคนทั่วไป เพราะเขาผู้นั้นเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนจรรโลงสังคมให้อยู่ได้
อย่าลืมว่ามนุษย์นั้นมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสายพระเนตรของพระเจ้า

บัดพิศรัก

จงมีปรัชญาการทำงานเป็นหลักปฏิบัติในชีวิตของท่าน แล้วท่านจะมีจรรยาบรรณ
ในการทำงาน สิ่งนี้แหละจะช่วยให้ท่านเป็นผู้ก่อปรด้วยคุณธรรม

เราทราบดีว่า คนที่ปราศจากคุณธรรม คนผู้นั้นมิใช่เป็นคนไร้ค่าต่อสังคมเท่านั้น
แต่ยังเป็นอันตรายต่อสังคมมนุษย์อีกด้วย หากเขามีอำนาจ อำนาจนั้นคือการทำลาย หากเขา
มีเงินทองมากมาย มันก็เสมือนความสูญเปล่า หากเขามีปัญญาแล้ว สังคมจะระวัง!

ท้ายสุดนี้ ขอพระเจ้า องค์สัจธรรมความจริงจงได้ประสิทธิ์ประสาทพระพรนา
นาประการ ให้แก่ท่านทั้งหลาย ให้เป็นผู้เข้มแข็งยืนหยัดต่อความจริง ชื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์
และหลักศีลธรรมที่ตนยึดมั่นจนตลอดชีวิต

อธิการ

20 มกราคม 2528